

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

לפני: כבוד השופט יוסף יוספי

נציג ציבור (עובדים) מר שמואל משה
נציג ציבור (מעבידים) מר משה אניג'ר

פלונית אלמונית
ע"י ב"כ: עו"ד יגאל יופה

התובעת והנתבעת שכנגד

-

אלמונית חברה בע"מ
פלוני אלמוני
ע"י ב"כ: עו"ד בוסקילה אליהו

הנתבעים והתובעת שכנגד

1

2

פסק דין

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

1. לפנינו תביעה שהגישה התובעת כנגד הנתבעים, במסגרתה היא תובעת פיצוי בגין הטרדה מינית בסך 300,000 ₪, פיצויי פיטורים, פדיון חופשה שנתית, גמול שעות נוספות, שכר עבודה, דמי הבראה ופיצוי בגין אי הפרשה לקרן פנסיה, סך הכל 340,957 ₪. מנגד, הגישה הנתבעת 1 תביעה שכנגד כלפי התובעת, שם נטען כי התובעת גנבה כספים מנתבעת 1 שהיתה מעסיקתה, ולפיכך היא נדרשת לשלם את סכום הכספים שנגנבו, יחד עם חיוב בגין נזק לא ממוני והוצאות שנגרמו, סך הכל 568,223 ₪.

2. התובעת עבדה בנתבעת 1 מיום 1.12.07 ועד יום 14.5.11, בתור קופאית, אשר ביצעה גם עבודות נוספות. הנתבעים חשדו בתובעת כי היא מעלה בכספים, שכרו שירותי חוקר פרטי, התובעת עומתה עם הממצאים שנאספו, נאלצה להודות בגניבת כספים ואז פוטרה. הנתבעים הגישו תלונה במשטרה כנגד התובעת בגין גניבה, ולאחר מכן הגישה התובעת את התביעה דנן. זמן קצר לאחר מכן, הגישו הנתבעים את התביעה שכנגד.

3. הדיון בתיק התנהל באופן מרוכז ביחס לכל העילות, הן בתביעה העיקרית והן בתביעה שכנגד, העדים העידו לגבי כל הנושאים, והסיכומים כללו את כל הנושאים. כל צד הגיש תצהירי עדות מטעמו, העדים נחקרו על תצהיריהם, ולאחר מכן הוגשו סיכומים בכתב, כשהתובעת מגישה גם סיכומי תשובה. להלן נפרט את טענות הצדדים ביחס לכל העילות, הן אלה המפורטות בכתב התביעה העיקרית והן אלה המפורטות בכתב התביעה שכנגד.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

טענות התובעת והנתבעת שכנגד

4. התובעת הגישה בתחילה כתב תביעה, ולאחר מכן הגישה כתב תביעה מתוקן, בו הוגדל הסכום הנתבע בגין הטרדה מינית מסך של 50,000 ₪ לסך של 300,000 ₪.
5. לטענת התובעת, היא זכאית לפיצויי פיטורים ואלה לא שולמו לה. יצויין, כי בכתב התביעה המתוקן לא נטען מדוע זכאית התובעת לפיצויי פיטורים, והתובעת אפילו לא טענה כי פוטרה וממילא לא טענה מה היו הסיבות לפיטוריה.
- לאחר שנטען בכתב ההגנה כי התובעת אינה זכאית לפיצויי פיטורים מאחר וגנבה כספים מהמעסיקה, לא ביקשה התובעת להגיש כתב תשובה לכתב ההגנה, וממילא לא הגישה כתב תשובה. רק במסגרת סיכומיה טענה התובעת כי היא זכאית לפיצויי פיטורים למרות שגנבה כספים מהמעסיקה. התובעת למעשה מודה בכך שגנבה, אך טוענת כי סכום הגניבה גובהו 5,000 – 7,000 ₪ בלבד ולא כנטען ע"י הנתבעים.
6. עוד טוענת התובעת, כי שכר עבודתה בגין חודשים אפריל ומאי 2011 לא שולם לה, בסך 4,123 ₪.
7. בנוסף, טוענת התובעת כי לא הופרשו לה כספים לקרן פנסיה, וכי לפיכך היא זכאית לתשלום בסך 1,429.75 ₪.
8. כמו כן, עותרת התובעת לקבלת תשלום בגין דמי חופשה בסך 4,272 ₪, וכן דמי הבראה בסך 1,870 ₪.
9. התובעת עותרת לקבלת גמול שעות נוספות בסך 21,460.85 ₪, וזאת בהתאם לממוצע שעות עבודתה.
10. התובעת טוענת כי נתבע 2 הטריד אותה מינית, וכי הנתבעת 1 לא נקטה בשום אמצעי משמעותי נגדו, ולא טרחה לברר את תלונות התובעת. עסקינן ב-12 אירועים של הטרדה מינית, והתובעת מגישה תביעתה לסכום פיצוי של 300,000 ₪ בלבד עקב חסרון כיס.
11. לסיום, טענה התובעת בכתב התביעה כי היא חייבת לנתבעת 1 סכום שגובהו 5,000 - 7,000 ₪, אותו היא מוכנה לקזז.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1 התובעת לא פירטה בכתב התביעה מדוע היא חייבת סכום זה לנתבעת 1, והדבר התברר רק
2 מאוחר יותר; לאחר שהנתבעים טענו כי התובעת גנבה כספים מהנתבעת 1, ואז הסתבר כי
3 התובעת מודה בכך, אולם טוענת כי הסכום שנגנב הינו נמוך מזה שנטען על ידי הנתבעים.
4

טענות הנתבעים והתובעת שכנגד

5
6
7 12. במסגרת כתב התביעה שכנגד, נטען כי התובעת הועסקה כקופאית בעסק של נתבעת 1, אשר
8 מפעילה בו משחקי באולינג. בשלב מסויים התעורר חשד כי התובעת גונבת כספים מהעסק,
9 ולפיכך שכרו הנתבעים שירותי חוקר פרטי, אשר התקין מצלמות במקום, ואלה תיעדו
10 פעולות גניבה. החוקר הפרטי עימת את התובעת עם הממצאים, וזו הודתה כי גנבה כספים,
11 אך טענה כי סכום הגניבה היה רק 5,000-7,000 ש. התובעת פוטר לאלתר מהעבודה,
12 הציעה להחזיר 50,000 ש בלבד, הצעתה נדחתה והוגשה כנגדה תלונה במשטרה ביום
13 8.9.11.

14 לאחר הגשת התלונה במשטרה, ועוד בטרם הספיקו הנתבעים להגיש תביעה כנגד התובעת,
15 מיהרה התובעת והגישה את התביעה דנן לבית הדין.
16 לתובעת היו שיטות גניבה שונות ומתוחכמות, שיטות אלה נחשפו במלואן, והן הוכחו בפני
17 בית הדין.

18
19 13. לפיכך, זכאית התובעת שכנגד לפיצוי בגובה הסכום שנגנב, יחד עם חיוב בגין נזק לא ממוני
20 וההוצאות שהוצאו כדי לחשוף את הגניבות, והכל בסך 568,223 ש.

21
22 14. התובעת זכאית אמנם לסך של 7,647 ש בגין זכויות שונות המגיעות לה, אולם סכום זה יש
23 לקזז מן הסכום שייפסק כנגד התובעת.

24 במסגרת סכום זה, נכללים הרכיבים הבאים להם זכאית התובעת: שכר עבודה – 3,666 ש,
25 פדיון חופשה – 2,939 ש, דמי הבראה – 1,042 ש.

26 התובעת אינה זכאית לגמול שעות נוספות, מאחר וחשוביה אינם נכונים, הם מתעלמים מן
27 ההפסקות שקיבלה ואף מסתמכים על נתונים שגויים.

28 התובעת אינה זכאית לפיצויי פיטורים, מאחר וגנבה ממעסיקתה כספים באופן מתמשך
29 ושיטתי, תוך שהיא נושאת בתפקיד קופאית, תפקיד הכרוך באמון מוגבר.

30
31 15. באשר לתביעה בגין הטרדות מיניות, יש לדחות אותה במלואה, מאחר ולא היו כל הטרדות
32 מיניות. טענות התובעת בנושא זה הועלו לראשונה רק לאחר גילוי מעשי הגניבה מצידה,
33 והתביעה דנן הוגשה רק לאחר שהוגשה כנגד התובעת תלונה למשטרת ישראל.
34

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

דיון והכרעה

16. למען הבהירות, נדון להלן באופן נפרד בעילות השונות, כפי שיפורט להלן:

- א. עילת הגניבה.
ב. עילת ההטרדה המינית.
ג. טענת התובעת לכספים המגיעים לה בגין זכויותיה כעובדת.
ד. עילת הנזק הלא ממוני ועוגמת הנפש – אשר הופיעה בתביעה שכנגד.

טענת הגניבה

17. כפי שפורט לעיל, התובעת למעשה מודה כי גנבה כספים מנתבעת 1 שהעסיקה אותה. המחלוקת היחידה נוגעת לגובה הכספים שנגנבו.

אמנם, התובעת ניסתה לטשטש נושא זה, ובהזדמנויות שונות טענה כי אין עסקינן בגניבה, אולם טענותיה אלה דינן להדחות, הן מאחר והתובעת הודתה בגניבה, והן מאחר שכך הוכח בבית הדין כפי שיפורט להלן.

18. נקדים ונאמר, כי הוכח שהתובעת גנבה כספים מנתבעת 1 שהעסיקה אותה, אולם גובה הסכומים שנגנבו לא הוכח במדויק. למרות זאת, נפרט להלן את התנהלות התובעת במלואה כפי שהוכחה, מאחר שלכך יש חשיבות גדולה בהמשך הדברים, בבואנו לדון בטענות נוספות של הצדדים.

19. בנושא טענת הגניבה העידו מחד התובעת ומאידך שני עדים מטעם הנתבעים, שהם הנתבע 2 - מר ר.ס., וכן גב' א.ב.

מעדותה של התובעת התרשמנו כי לא ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים בהסתמך עליה, מאחר ועסקינן בעדות שאינה מהימנה עלינו. הדבר עלה הן משפת הגוף של התובעת בעת שהעידה, והן מהסתירות הרבות בעדותה. התובעת התחמקה מלהשיב לשאלות בחקירתה הנגדית, השיבה לעיתים דבר והיפוכו, ולא היססה לטעון שאינה זוכרת דברים, הגם שהיה ברור כי היא זוכרת אותם.

מנגד, אנו מקבלים כמהימנות את שתי העדויות מטעם הנתבעים, ואנו קובעים את הממצאים העובדתיים בהסתמך עליהן. מר ר.ס. וגב' א.ב. העידו עדויות מהימנות ועקביות, השיבו על כל שאלה שנשאלו, ועדויותיהם היו קולחות וכנות.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

20. כפי שפורט לעיל, התובעת עבדה בנתבעת 1 מיום 1.12.07 ועד יום 14.5.11, כשלוש וחצי שנים. במסגרת תפקידה, הייתה התובעת אחראית על הקופה במקום העבודה, קיבלה כספים מלקוחות, והייתה אמורה להכניס אותם לקופה ולהנפיק קבלות בהתאם. בשלב מסוים התעורר אצל הממונים על התובעת חשד כי התובעת משללת לכיסה כספים. החשד התעורר לאחר שלקוח ביקש לקבל קבלה על סכום ששילם, וקבלה כזו לא נמצאה. הנתבעים החליטו לשכור שירותי חוקר פרטי, וזה הציב מצלמות במקום העבודה. המצלמות תיעדו התנהלות שביססה את החשד כנגד התובעת. לפיכך, זומנה התובעת לעימות עם הממצאים שנאספו. במסגרת העימות, הציג החוקר בפני התובעת את הממצאים השונים. בתחילה הכחישה התובעת כי גנבה כספים, אולם בהמשך העימות הודתה בגניבה, אך טענה כי גנבה רק סכום שגובהו 5,000 – 7,000 ₪, סכום שאותו אף הסכימה להחזיר. מאוחר יותר הציעה התובעת להחזיר סכום בגובה 50,000 ₪, אולם הנתבעים סירבו לכך. בעקבות הדברים פוטר התובעת מעבודתה, והוגשה כנגדה תלונה במשטרת ישראל.

21. יש לציין, כי לאורך כל הדרך נהגה התובעת באופן לא עקבי ביחס לטענות הגניבה כלפיה. פעם הודתה בגניבה ורגע אחר כך טענה כי לא גנבה, פעם הודתה כי לקחה כספים ללא רשות ובמקביל טענה כי אין לקרוא לכך גניבה, ועוד. דוגמה לכך ניתן לראות במהלך העימות שנערך לה עם החוקר, עימות שצולם והוקלט, ואשר אותו אנו מקבלים כראיה מהימנה. במהלך עימות זה, התובעת הכחישה את הגניבות הנטענות, ואחר כך, בהמשך העימות, נאלצה להודות כי גנבה כספים, ואף המחישה כיצד עשתה זאת. מאוחר יותר, לאחר שהוגשה כנגדה תלונה במשטרת ישראל, הגישה התובעת את התביעה בגין הטרדות מיניות וזכויות המגיעות לה. והנה, במסגרת תביעתה כתבה התובעת כדלקמן:

13. טענת קיזוז

התובעת חייבת לשלם לנתבעת סכום שבין 7,000 – 5,000 ₪ אותו היא מוכנה לקזז".

וכך, התובעת סתמה ולא פירשה, במובן זאת שלא הסבירה מדוע פתאום היא חייבת לנתבעת כספים.

בהמשך כתב התביעה טענה התובעת כי היא זכאית לפיצויי פיטורים, וזאת מבלי להתייחס כלל לטענת הנתבעים כי היא גנבה מהם כספים, ומבלי להתעמת עם הטענה הידועה לה היטב כי היא אינה זכאית לפיצויי פיטורים מאחר וגנבה כספים. וכך, במסגרת כתב תביעתה לא הזכירה התובעת כלל כי הודתה בגניבה ממעביד.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

בדיון המוקדם מיום 4.1.12 נשאלה התובעת מדוע לא מוזכרת בכתב התביעה העובדה שהתובעת הודתה כי גנבה מהמעביד, ובא כוחה השיב בהאי לישנא:

"לשאלת בית הדין מדוע לא מוזכרת בכתב התביעה העובדה שהתובעת נטלה כספים ללא רשות מהמעביד, אני משיב כי בחרתי לא לציין זאת בכתב התביעה והתכוונו להגיב על העניין הזה במהלך הדיון..."

בהמשך ההליך, במהלך עדותה, טענה התובעת:

"זה היה רגע של בושה לכתוב בכתב התביעה את המילה גניבה".

והנה, הגם שלתובעת התאפשר להגיש כתב תביעה מתוקן לאחר הדיון המוקדם הנ"ל, מסתבר כי גם בכתב התביעה המתוקן, למרות הערות בית הדין, לא הוזכר כלל נושא הגניבה.

22. במקרה דנן, נושא הגניבה הוכח מעבר לכל ספק, וזאת בהתאם למידת ההוכחה המוגברת הנדרשת ביחס למעשה בעל אופי פלילי.

ראו: ע"ע (ארצי) 1079/04 מרכולית כוכב בע"מ – עזבון המנוח לב רובינשטיין ז"ל (מיום 25/4/2006).

מידת ההוכחה המוגברת הנדרשת מתקיימת במקרה דנן הן מהודאת התובעת והן מן העדויות והראיות שהובאו.

למעשה, כדי להוכיח כי התובעת גנבה כספים, די היה בהודאתה, עליה חזרה גם בעדותה בבית הדין. יתר העדויות והראיות מחזקות את המסקנה כי התובעת גנבה כספים, וזאת בסכומים גבוהים מכפי שהיא מודה, אם כי קיים קושי בקביעת הסכום המדוייק שנגנב, כפי שיפורט להלן.

23. כבר בעימות בפני החוקר, כפי שפורט לעיל, הודתה התובעת כי גנבה כספים. התובעת סיפרה לחוקר כי היא פשוט שמה את הכספים בידה כאילו שהיא סופרת אותם, ואז לקחה אותם. בנוסף, פירטה כיצד שלשלה כספים לכיסה בדרכים נוספות. מהראיות שהוגשו לבית הדין עולה ומוכח כי התובעת גנבה כספים במספר דרכים, אשר יפורטו להלן.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 התובעת הכניסה לקוחות למשחקי באולינג ללא תשלום, והעבירה כרטיס אשראי על סך של 24
2 1 ₪ על מנת שהצופה מהצד יטעה ויחשוב כי היא גבתה תשלום.
3 התובעת הודתה בעדותה כי כך עשתה.
4
- 5 התובעת קיבלה כספים מלקוחות, ולא הקלידה אותם כלל בקופה. התובעת הודתה כי כך
6 עשתה, ניסתה להסביר זאת בעדותה, אולם הסברה אינו מתיישב עם הנסיבות ועם יתר
7 העדויות ששמענו.
8 הוכח כי התובעת קיבלה כספים מלקוחות, והקלידה רק חלק מהסכום שקיבלה. את
9 ההפרש הכניסה התובעת לכיסה בסוף היום, כפי שעוד יפורט להלן.
10
- 11 התובעת קיבלה כספים מלקוחות, ובמקום להקליד קבלה, הקלידה על מקש "העתק
12 קבלה".
13 התובעת הודתה בכך בעדותה, אך טענה כי הדבר נעשה בהיסח הדעת. אין אנו מקבלים את
14 גירסתה זו, מה גם שהוכח כי פעולת הנפקת העתק קבלה כרוכה במספר שלבים, ולכן לא
15 ניתן להסביר זאת כטעות בהיסח הדעת.
16
- 17 התובעת קיבלה כספים מלקוחות, ובמקום להקליד קבלה לחצה על מקש "ביטול". אין אנו
18 מקבלים את הסברי התובעת לפעולות אלה שהוכחו.
19
- 20 בעדותה בבית הדין, הוצג בפני התובעת מקרה בו הקלידה רק חלק מהסכום שקיבלה
21 מלקוח.
22 במענה לכך, התובעת טענה כי בחלק מהמקרים לא הקלידה תקבולים שקיבלה מלקוחות,
23 וזאת כדי לחפות על חוסר בקופה, שנבע לטענתה מהמשמרת הקודמת. לטענת התובעת,
24 הקופאית הקודמת "הייתה אומרת לי שיש אי התאמה בקופה, ואם אני יכולה לעזור לה
25 עם הלקוח הבא שיגיע". התובעת טוענת להגנתה כי הדבר נעשה כדי "לכסות את החוסר
26 של הבחורה מהמשמרת הקודמת. לא לקחתי לכיס".
27
- 28 גם לו היינו מקבלים את הסברה של התובעת, גם אז עסקינן במעשה אסור של גריעת כספים
29 מקופת המעביד שלא כדין.
30
- 31 ברם, אין אנו מקבלים את הסברה זה של התובעת, אשר מודה למעשה כי קיבלה כספים
32 מלקוחות ולא הקלידה אותם, וזאת לטענתה כדי לעזור לעובדת אחרת שגרמה לחוסר
33 בקופה. התרשמנו שהתובעת פעלה כך כדי לשלשל כספים לכיסה, ובעת שנתפסה ניסתה
34 למצוא למעשה צידוק ראוי (לפחות לפי השקפת עולמה). בנוסף, הוכח גם שאותה קופאית

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 שהתובעת טענה שניסתה לסייע לה לא עבדה במשמרת שלפני התובעת, כך שהסברה של
2 התובעת בנושא זה קרס.
3
- 4 התובעת טענה טענות שונות, אותן אין אנו מקבלים, ואשר באו להצדיק את העובדה .29
5 שהתובעת קיבלה כספים מלקוחות ולא הקלידה קבלות.
6 הוכח במהלך הדיון, כי כל תקבול שקיבלה התובעת היה אמור להיות מוקלד עם קבלה
7 מתאימה, ללא חריגים. רק כספים שנמסרו בתור פיקדון לא הוקלדו, אולם אלה לא הוכנסו
8 לקופה אלא הונחו במקום אחר.
9 הנתבעים הגישו ראיות רבות, מהן עולה כי תקבולים שקיבלה התובעת מלקוחות לא
10 הוקלדו כלל, או שהוקלדו בחלקם על סכומים קטנים יותר מאלה שהתקבלו. התרשמנו כי
11 הראיות הינן מהימנות, וכי יש התאמה מלאה בין הסרטים שהוגשו לבין ספחי הקופה.
12 מהשוואת הסרטים עם ספחי הקופה עולה בבירור כי התובעת לא הקלידה תקבולים
13 שקיבלה, או שהקלידה רק חלק מהסכום שקיבלה.
14 איננו מקבלים את טענות התובעת בדבר עומס שגרם לה לטעויות, וזאת לאחר שבכל
15 הסרטים לא נראים רגעי עומס כאלה בזמנים שנעשו הפעולות האסורות.
16 בנוסף, איננו מקבלים את טענות התובעת כי החומר לא גולה לה במלואו. בהקשר זה, אנו
17 מקבלים את טענות הנתבעים, לפיהן הם העמידו לרשות התובעת ובאי כוחה את מלוא
18 החומר, ואף צילמו אותו ללא תמורה.
19
- 20 חיזוק לכל הדברים המפורטים לעיל, ניתן למצוא בעדותה של התובעת בבית הדין. .30
21 בחקירתה הנגדית טענה התובעת, כי פוטרה בגלל "חשד לגניבה ממעביד", ובעת שנשאלה
22 אם היא מתכוונת לגניבה, השיבה כי "אני מבקשת בכל לשון של בקשה לא לפנות אלי
23 במילה הזו". מיד בהמשך הודתה כי "המעשה שעשיתי זה גניבה", והוסיפה כי לא כתבה
24 בכתב התביעה את הדברים מאחר ו"זה היה רגע של בושה לכתוב בכתב התביעה את
25 המילה גניבה".
26 ביחס לעימות שערך לה החוקר הפרטי, טענה כי "בחקירתי מיד הודיתי במעשיי".
27 כשנשאלה מדוע היא טוענת כך בעוד שהדברים אינם נכונים, השיבה כי "בתחילת החקירה
28 הכחשתי את הדברים כי התביישתי".
29 בהמשך עדותה, כשהופנתה לסתירה נוספת בדבריה, הודתה כי גנבה סכום של 512 ₪, ואף
30 הסבירה כיצד גנבה אותו: "הגיעה קבוצה של אנשים. ברגע שנתנו את כל הסכום הקלדתי
31 חלק מהסכום".
32 בהמשך נשאלה כיצד גנבה את הכסף, הודתה כי הדבר נעשה בהקלדה חלקית של
33 התקבולים, אך הוסיפה כי "אני לא יכולה להצביע על מספר פעמים". כשנשאלה על היקף
34 הגניבות, השיבה "לא עשיתי מעקב".

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 בהמשך נשאלה כיצד ביצעה 15 גניבות במשמרת אחת, ואז השיבה "זה לא גניבה כי הכסף
2 נכנס לקופה ולא לכיס".
- 3 בהקשר זה נציין, כי התובעת טענה בסיכומיה כי לא גנבה כספים, מאחר והכספים נכנסו
4 לקופה. דא עקא, הוכח בבית הדין כי זו הייתה שיטת הגניבה של התובעת: הכספים אכן
5 נכנסו לקופה, התובעת ביצעה פעולת הקלדה למראית עין שהייתה הקלדה חלקית, או מקש
6 העתק או מקש ביטול, ובסוף היום ביצעה ספירה של הכספים, ולקחה לכיסה את הכספים
7 העודפים. התובעת לקחה לכיסה את הכספים העודפים בדרך מתוחכמת, תוך שהיא
8 מסתירה את הפעולה מהמצלמה, ושמה את הכספים העודפים מתחת לירכה.
- 9 העדה נ.א., שהעידה בבית הדין, תמכה בגירסת הנתבעים לפיה אין סיבה להכנסת כספים
10 מתחת לירך, וכך אכן השתכנענו.
- 11 בנוסף, התובעת נהגה לשובב את המסך של הקופה כך שהמצלמה תתקשה לצלם את כל
12 שמופיע על המסך, והתרשמנו כי מטרת הפעולה היתה למנוע מעקב והשוואה של הסכומים
13 שנתקבלו לעומת אלה שהוקלדו.
- 14
- 15 31. בנוסף לכל שפורט לעיל, כל אימת שהוצגה בפני התובעת ראיה ממנה עולה כי גנבה כספים,
16 השיבה: "אין לי הסבר" או "לא זוכרת" או "אני לא יכולה להסביר".
- 17 התרשמנו כי התובעת זכרה היטב את הדברים, אך השיבה כך כדי להתחמק משאלות שאינן
18 נוחות לה, בהבינה היטב כי מן הראיות שהוצגו בפניה עולות מסקנות המשמשות כנגדה.
- 19
- 20 32. התובעת ניסתה לתרץ את הגניבה בה הודתה, וטענה כי עשתה כן בגלל מצוקות אישיות. דא
21 עקא, גם בנושא זה הציגה התובעת גירסאות שונות וסותרות.
- 22 בעת שעומתה על ידי החוקר עם הממצאים, טענה התובעת כי גנבה עקב לחצים מבעלה.
23 מאוחר יותר העלתה גירסה חדשה, לפיה נאלצה לגנוב עקב החזרת הוראת קבע שנתנה
24 למוסד הלימודים בו למדה. אין אנו מקבלים גירסה זו של התובעת, שלא הוכחה. התובעת
25 לא הביאה כל ראיה כי הוראת קבע חזרה, או ראיה לכך שגישתה לבחינות נחסמה כפי
26 שטענה.
- 27 התובעת אף טענה כי ביקשה מלגות ולא נענתה, אך לא הוכיחה טענתה זו.
- 28
- 29 בהקשר זה, ידועה ההלכה בדבר אי הבאת ראיה, לפיה:
- 30
- 31 **"...כלל נקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים**
32 **בעל-דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו,**
33 **ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר**
34 **סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, הייתה פועלת נגדו. כלל**
35 **זה מקובל ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים,**

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1 הראיות עולה, כי בשני בנקים אלה האחרונים הייתה פעילות בחשבונות הבנק של התובעת,
2 ולפיכך הייתה חשיבות רבה להמצאת דפי החשבון שלהם.
3 בחשבון הבנק אותו חשפה הופקדו לתובעת במזומן מעל ל-30,000 ₪ במהלך שנת 2010, עוד
4 אלפי שקלים בסוף שנת 2009, ועוד אלפי שקלים במהלך שנת 2011.
5 התובעת ניסתה להסביר את הדברים בכך שאמה עזרה לה "בלי שביקשתי", וזאת בזמן
6 שחשבונה היה ביתרת חובה. דא עקא, חשבונה של התובעת לא היה ביתרת חובה באותם
7 זמנים. בנוסף, תמוה מדוע אמה של התובעת לא ביצעה העברה בנקאית או הפקדת שיק
8 לחשבון התובעת, ונתנה לה דווקא כספים מזומנים.
9 כמו כן, לא התרשמנו כי הוריה של התובעת היו משופעים בכספים. התובעת עצמה, לאחר
10 שטענה כי גנבה את הכספים כדי לממן את הלימודים, נשאלה מדוע גנבה כספים ולא מכרה
11 את הרכב החדש, והשיבה: "לא היה לי אומץ לבוא להורים שלי ולומר להם שאני
12 בקשיים... ידעתי שהם יעשו כל מאמץ לעזור לי על חשבון התרופות. את הסיאט קניתי על
13 מנת לקחת את ההורים שלי לרופאים".
14 והנה, אותם הורים אותם לא רצתה התובעת לערב בקשיים הכלכליים בהם נתקלה
15 לטענתה, על מנת שהדבר לא יבוא על חשבון התרופות שלהם, עזרו לה בסכומים של עשרות
16 אלפי שקלים, אותם העבירו לה במזומן.
17 בהקשר זה נציין, כי אמה של התובעת לא העידה. לו העידה עדה זו, יכולה הייתה לתת
18 תשובות לשאלות דלעיל ולתמוך בגירסת הנתבעת. מחדל זה של התובעת משמש כנגדה,
19 ותומך במסקנתנו לפיה לתובעת היו כספים מזומנים רבים, שאת מקורם לא הצליחה
20 להסביר. דבר זה תומך בטענות הנתבעים, לפיהן התובעת גנבה מהם כספים בסכומים
21 גבוהים, ולא רק בסכום בו היא מודה.
22 עוד בהקשר זה, לתובעת בחשבונה היה זיכוי על סך 5,000 ₪ וכן הפקדת מזומנים בסכום
23 זהה נוסף, והתובעת לא ידעה להסביר מה מקורם של אלה.
24 ועוד בהקשר זה, מסתבר כי במהלך תקופת עבודתה של התובעת בנתבעת 1, היא חסכה
25 כספים בסכום של מעל ל-22,000 ₪. דבר זה אינו מתיישב עם טענתה לקושי כלכלי, ובפרט
26 כשהתובעת לא מימשה חסכון זה. התרשמנו כי לו הייתה התובעת בקושי כלכלי, לא הייתה
27 חוסכת סכומים גדולים כאלה.
28 והנה, לאחר שעלו החשדות כנגד התובעת, מסתבר כי התובעת העבירה כספים מחשבונה
29 לחשבונה של אמה. העברה זו לא הוסברה. הנתבעים טוענים כי מדובר בהברחת כספי
30 הגניבות, ובלית הסבר אחר טענה זו נראית מתבקשת והגיונית, מאחר והעברת הכספים
31 בוצעה זמן קצר לאחר פיטורי התובעת.
32
33 .35 מכל האמור לעיל עולה, כי התובעת מודה בכך שגנבה כספים מהנתבעת 1 שהעסיקה אותה.
34 התובעת מודה בגניבת סכום של 5,000 – 7,000 ₪, אולם הוכח כי הסכום שגנבה גבוה הרבה
35 יותר. התרשמנו כי התובעת גנבה מהנתבעת 1 סכומי עתק, אשר גבוהים בהרבה מסך של

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 עשרות אלפי שקלים. דא עקא, לא ניתן לקבוע במדוייק את סכומי הגניבה, ובהקשר זה
2 הפנינו לעיל להלכה לפיה נדרש להוכיח לא רק את עצם הגניבה אלא גם את הסכום
3 המדוייק של הגניבה.
4 בהקשר זה, הנתבעים ביצעו עבודת מחקר יסודית מאד, והגישו מסמכים רבים וסרטונים
5 רבים. כל אלה תומכים בוודאות בטענה כי התובעת גנבה סכומים נכבדים מנתבעת 1, אולם
6 לא ניתן לכמת במדוייק סכומים אלה.
7
8 הנתבעים טענו, כי לאור מעשי הגניבה יש לשלול מן התובעת את פיצויי הפיטורים במלואם. 36
9 הדבר נטען בכתב ההגנה שהגישו הנתבעים, וזאת לאחר שהתובעת, במסגרת כתב התביעה,
10 לא טענה כלל כי היא זכאית לפיצויי פיטורים למרות הגניבות שביצעה. לאחר שהוגש כתב
11 ההגנה, לא ביקשה התובעת להגיש כתב תשובה, וממילא לא הגישה כתב תשובה.
12 כך יוצא למעשה, שהתובעת לא הציגה גירסה בנושא במסגרת כתבי הטענות, אלא הציגה
13 גירסאות שונות במהלך תצהירה, עדותה וסיכומיה.
14 לאור זאת, היה מקום שלא לדון כלל בטענת התובעת בסיכומיה, לפיה היא זכאית לפיצויי
15 פיטורים למרות מעשי הגניבה. למרות זאת, החלטנו לדון בסוגייה לגופה, ומסתבר שגם אז
16 אין התובעת זכאית לפיצויי פיטורים.
17
18 ההלכה בנושא זה תומצתה על ידי **כבוד השופטת (בתוארה דאז) נילי ארד** כמפורט להלן: 37
19
20 "8...חובת המעביד לשלם פיצויי פיטורים לעובד שפוטר, מעוגנת בסעיף 1 **לחוק פיצויי פיטורים**,
21 התשכ"ג – 1963 (להלן: חוק פיצויי פיטורים או החוק). ואילו שלילת פיצויי פיטורים או הפחתתם
22 אפשרית בהתקיים התנאים הקבועים בחוק בלבד.
23 סעיף 16 **לחוק פיצויי פיטורים** שכותרתו "פיטורים ללא פיצויים מכוח הסכם קיבוצי" מורה: "לא
24 יהיה עובד זכאי לפיצויים או יהיה זכאי לפיצויים חלקיים בלבד, הכל לפי הענין, אם פוטר בנסיבות,
25 שעל פי הסכם קיבוצי החל על המעביד והעובד – ובאין הסכם כזה, על פי ההסכם הקיבוצי החל על
26 המספר הגדול ביותר של העובדים באותו ענף – מצדיקות פיטורים ללא פיצויים או בפיצויים
27 חלקיים בלבד".
28 ובסעיף 17 לחוק שכותרתו "פיטורים ללא פיצויים מכח פסק דין" נקבע כך: "בענף עבודה שאין בו
29 הסכם קיבוצי, רשאי בית הדין האזורי לעבודה לקבוע שפיטוריו של עובד היו בנסיבות המצדיקות
30 פיטורים ללא פיצויים או בפיצויים חלקיים שיקבע; בדונו בעניין זה יונחה בית הדין האזורי
31 לעבודה על פי הכללים שבהסכם הקיבוצי החל על המספר הגדול ביותר של עובדים".
32 הלכה פסוקה היא מימים ימימה כי "שלילת פיצויי פיטורין ותמורת הודעה מוקדמת נעשית
33 במשורה, במקרים הקיצוניים ביותר" [עע 1126/00 מלון עציון בע"מ – אביעזר שרוני, ניתן ביום
34 22.10.02]; באשר "הפיטורים כשלעצמם, אף תוך כדי תשלום פיצויי פיטורים, הם עונש" [דב"ע
35 לא/3-3 רים בע"מ – נסים יוסף, פד"ע ב' 215, 219].
36

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1 התכלית שבשליטת פיצויי הפיטורים שתי פנים לה: להעניש את העובד בגין עבירת משמעת חמורה
 2 שביצע; ולהוות מסר מרתיע לכלל העובדים מפני ביצוע מעשים דומים. בשליטת פיצויי הפיטורים,
 3 מעביר המעביד לעובדי המפעל מסר מרתיע, תוך מתן ביטוי הולם להסתייגותו "מהתנהלותו
 4 הפסולה של העובד" [ע"ע 60/06 תמר מייזר (בבליוביץ) - צ'ק פוינט טכנולוגיות תוכנה בע"מ,
 5 30.10.06].

6
 7 9. בבוא בית הדין להכריע בשאלה האם ובאיזו מידה יש להפעיל את הסנקציה של שליטת פיצויי
 8 הפיטורים, ייתן דעתו לתכלית החוק, ויאזן בין השיקולים הנדרשים לעניין בנסיבות המקרה, לרבות
 9 השיקולים שלהלן:

10 השיקולים לחומרה - חומרת המעשים בגינם פוטר העובד; הנזק שנגרם למעביד או שעלול היה
 11 להיגרם לו עקב כך, היקפו והשלכותיו; משך הזמן ומספר הפעמים שביצע העובד את מעשיו
 12 החמורים; תקופת עבודתו של העובד, מעמדו ותפקידו ומידת האמון הנובעת הימנו; הפרת האמון -
 13 המועצמת כשמדובר ביחסי עבודה ממושכים, בתפקיד בכיר, או בתפקיד אמון; השפעת התנהגותו
 14 של העובד והמעשים בגינם פוטר, על עובדים אחרים ועל יחסי העבודה במקום העבודה והיקף
 15 ההרתעה בנסיבות המקרה;

16 השיקולים לקולא - אופן ביצוע העבודה במהלך תקופת עבודתו של העובד ותרומתו למעביד; משך
 17 תקופת העבודה, וכפועל יוצא הימנה - עוצמת הפגיעה הצפויה בעובד ובמשפחתו, כתוצאה משליטת
 18 פיצויי הפיטורים, במלואם או בחלקם, בשים לב לסכום שיוותר בידי למחייה; נסיבותיו האישיות
 19 של העובד, לרבות גילו, מצבו המשפחתי, מצב בריאותו ויכולת ההשתכרות העתידית שלו;
 20 [וראו במסגרת השיקולים הללו גם ע"ע 3000/96 אבלין (מימון) אליה נ' קליין בן ציון, ניתן ביום
 21 2.7.01].

...

22
 23 10. לצורך הבחינה האם באים מעשיו של המשיב בגדר הוראותיהם של סעיפים 16 ו-17 לחוק
 24 פיצויי פיטורים, ובהעדר הסכם קיבוצי החל על הצדדים ועל ענף העבודה, פנה בית הדין האזורי
 25 להסכם הקיבוצי החל על המספר הגדול ביותר של עובדים שהוא "הסכם קיבוצי כללי - תקנון
 26 העבודה" מיום 19.9.1962 (שתוקן ביום 18.6.1978) שבין התאחדות התעשיינים לבין ההסתדרות
 27 הכללית (להלן: התקנון) [דב"ע ל/ 6-3 שמואלי נ' שרייר, פד"ע א' עמ' 76, דב"ע לה/ 17-3, לה/ 20-3
 28 רחצוויג נ' טקס כץ, פד"ע ו' 393]. סעיפים 51 עד 53 לתקנון עוסקים ברשימת עבירות המשמעת
 29 והעונש הצפוי עליהן. עבירות המשמעת החמורות יותר מנויות בסעיף 53 לתקנון ובהן גניבה, מסירת
 30 סודות המעביד, הפרת משמעת חמורה, ועבירה פלילית חמורה. העונש המירבי על עבירות אלה הוא
 31 פיטורים ללא הודעה מוקדמת וללא פיצויי פיטורים. במדרגי הביניים של הענישה, רשאי המעביד,
 32 להחליט על פיטורים תוך שלילה חלקית של הפיצויים.

33
 34 ראו: ע"ע (ארצי) 214/06 אלוניאל בע"מ - צ'רניאקוב (מיום 31.5.07)

35
 36 במקרה דנן, עולה והוכח כי התובעת גנבה מנתבעת 1 שהעסיקה אותה. התובעת גנבה פעמים
 37 רבות סכומים נכבדים וגבוהים, וזאת במשך תקופה ארוכה. הגניבות בוצעו באופן שיטתי
 38 ועקבי, תוך תכנון מדוייק ותוך פעולות מתוחכמות להסתרת הגניבות. הגניבות בוצעו על ידי

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1 התובעת בעת שעבדה בתור קופאית, תפקיד שנובעת ממנו מידת אמון גבוהה ביותר. הדבר
2 היסב לנתבעת 1 נזקים גדולים מאד, ויש לפעול להרתעת עובדים אחרים לבל יעשו מעשים
3 דומים.
4 לאחר שנתגלו מעשי הגניבה, התובעת הכחישה אותם. בשלב מאוחר יותר נאלצה להודות כי
5 גנבה כספים, אולם גם אז הודתה בסכום זעיר ביחס לסכומים האדירים שנגנבו. וגם אז חזרה
6 שוב להכחיש שגנבה כספים.
7 התובעת הינה בחורה צעירה, בעלת יכולת השתכרות עתידית, וזאת לאחר שלמדה הנדסת
8 תעשייה וניהול.
9 לאור השיקולים דלעיל, הגענו למסקנה כי יש לשלול מן התובעת את מלוא פיצויי הפיטורים.
10 עסקינן במקרה חריג בחומרתו, ושליטת פיצויי הפיטורים במלואם נועדה למקרים כגון דא.
11 אין אנו סבורים כי קיימים מקרים מתאימים יותר לשליטת פיצויי הפיטורים במלואם.
12 ונדגיש כי סכומי הגניבות מגיעים להיקפים אדירים, הרבה מעבר לעשרות אלפי שקלים.
13
14 סיכומו של נושא זה; אנו קובעים כי התובעת גנבה מנתבעת 1 סכומי כסף גבוהים במשך
15 תקופת עבודתה, ולפיכך יש לשלול ממנה את פיצויי הפיטורים במלואם.
16 יחד עם זאת, מאחר ולא הוכח הסכום המדוייק של הגניבות, לא ניתן לקבל את גירסת
17 הנתבעים ולקבוע את סכום הגניבות על דרך האומדן או הממוצע.
18
19 לפיכך, **התובעת תשלם לנתבעת סך של 7,000 ₪ בגין סכום הגניבות בו הודתה.**
20
21 עם זאת, הנתבעים זכאים להוצאות שהוציאו כדי לחשוף את מעשי הגניבה של התובעת, בהם
22 לא הודתה עד שלא הוצגו בפניה הראיות שהשיג החוקר שנשכר לשם כך.
23 הקביעות בנושא זה יובאו בהמשך פסק הדין.
24

טענת ההטרדה המינית

25
26
27 40. כפי שפורט לעיל, לאחר שהתובעת נתפסה בקלקלתה, ולאחר שהוגשה כנגדה תלונה
28 במשטרה, הגישה התובעת את התביעה דנן, במסגרתה תבעה בין היתר פיצוי בגין הטרדות
29 מיניות.
30 לטענת התובעת, הנתבע 2 הטריד אותה מינית לאורך תקופת עבודתה. בכתב התביעה
31 המקורי תבעה התובעת בגין 3 מקרי הטרדה, ובכתב התביעה המתוקן נוספו 9 מקרים, כך
32 שנתבע פיצוי בגין 12 מקרי הטרדה.
33
34 לטענת התובעת, הנתבע 2 הטריד אותה מינית באופן בוטה וגס, בהיותו הממונה עליה ואחד
35 מבעלי המניות בנתבעת. התובעת עשתה כל שביכולתה להפסיק את ההטרדות, תוך שהיא

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 מבהירה לנתבע 2 באופן ברור ובמספר רב של הזדמנויות כי התנהגותו פוגעת בה, וביקשה
2 ממנו לחדול, אולם פניותיה העלו חרס.
3 מנגד, הנתבעת 1 לא נקטה בשום אמצעי משמעותי כנגד הנתבע 2, ולא טרחה לברר את
4 טענות התובעת.
5 בכתב התביעה פורטו 12 אירועים נטענים של הטרדה מינית, אשר בכלם מדובר בדברים
6 שאמר נתבע 2, בשילוב עם תנועות ושפת גוף.
7 לטענת התובעת, בעקבות ההטרדות המיניות הללו נגרמו לה נזקים נפשיים ועוגמת נפש
8 רבה, והיא נאלצה לפנות לאנשי מקצוע.
9 לפיכך, לטענת התובעת, היא זכאית לפיצויי בסך 300,000 ₪ ללא הוכחת נזק.
10
11 על מנת להבין ולהמחיש את טענות התובעת בנושא, נביא להלן את תיאור 12 האירועים
12 הנטענים על ידי התובעת, כפי שתוארו בתצהיר העדות שהגישה לבית הדין (ההדגשות
13 במקור):
14
15 **"אירוע א'** - במהלך חודש אוקטובר 2010 או בסמוך לכך, בשעה ש-ר. שהה במטבח
16 הבאולינג יחד עם עובדת אחרת בשם ס. (שהייתה בת זוגתי לפני כשנה וחצי) והשניים היו
17 עסוקים בהכנת פיצות ללקוחות הבאולינג, במקביל עבדתי אותה שעה בבר הממוקם
18 בסמוך למקום ולפתע כששמעתי צליל בדמות זמזום מכיוון המטבח, או אז, נכנסתי
19 למטבח ושאלתי את השניים למהות הזמזום. תגובתו של ר. לא איחרה לבוא בזו הלשון:
20 **"זה לא ממכונת הקפה, זה א. שכחה לכבות את הויברטור שלה"**
21
22 **אירוע ב'** – במהלך חורף 2009, במועד מדויק שאינו זכור לי, נכנסתי אל תוך המטבח
23 כאשר במקום נכח ר. יחד עם עובד נוסף בשם ג. אשר הבחין בי ושאל לשלומי, אז פנה ר.
24 ל-ג. ואמר לו: "ג., אל תתאמץ יותר מדי, היא ממילא לא מעוניינת במה שיש לך בין
25 **הרגליים"**.
26
27 **אירוע ג'** – ביום 17.4.2011 פניתי יחד עם עובדת אחרת בשם ס. ל-ר. בבקשות שונות
28 בנוגע לסידור העבודה. אז, הבחין ר. ב-ס. עת היא מהלכת לקראתו תוך שהיא מניחה את
29 ידה על מותנה ומותחת את גבה. בהמשך לכך פנה ר. אלי בזו הלשון: **"מה עשית לה**
30 **בלילה? חזק, אה? עד שהפלת אותה מהמיטה, אה?!"**
31
32 **אירוע ד'** – בחורף 2010 במהלך משמרת רציתי לאכול וביקשתי להכין נקניקיות לארוחת
33 ערב, ר. צחק ואמר: **"חשבת את כבר לא אוהבת נקניקיות"** וצחק שוב.
34
35 **אירוע ה'** – במועד שאינו זכור לי ר. היה במטבח ובישל נקניקיות בסיר, נכנסתי למטבח
36 להביא כלים מלוכלכים לכיור והוא הוציא נקניקיה מהסיר ואמר: **"תראי איזה גודל זה**
37 **עוד לפני בישול"** וצחק.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38

אירוע ו' – במועד שאינו זכור לי ר. ניגש לדלפק ושאל "מה יש לך בפה? את יודעת שיש לך 'זובי' בפה ואת יודעת מה זה ברוסית (משמעות המילה ברוסית – שיניים) ובעברית את יודעת שזה משהו אחר", וצחק.

אירוע ז' – בסתיו 2009, ישבתי ליד הבר כש-ר. היה בתוך הבר כאשר לקוחות שיחקו סנוקר. הסתכלתי עליהם משחקים ואז ר. פנה אלי ושאל: "בטח היית רוצה לראות את ס. משחקת", ועשה תנועה של התכופות מעל הבר תוך כדי הבלטת העכוז.

אירוע ח' – בסמוך להתפטרותה של עובדת בשם ..., ניקיתי את אזור המשחקה של משחקי הוידאו ו-ר. ניגש והתחיל לספר על עובדת שהייתה "רוכבת" על האופנוע ונהנית מהרטט, ואמר שיש לו את זה מוקלט.

אירוע ט' – במועד שאינו זכור לי במדוייק, הגעתי למשמרת בבאולינג עייפה מהלימודים ו-ר. העיר הערה: "מה, ישנת אצל ס.? הלכת לישון מאוחר?" וקרץ עין.

אירוע י' – פעמים רבות כשהייתי מגיעה למשמרת היה ניגש לדלפק ומתחיל לספר שאתמול הגיעה מישוהו בחצאית מיני קצרה וכשהיא שיחקה היא התכופה וכולם עמדו והסתכלו עליה, ראו לה הכל. ואז היה מדבר על הטכנאי איך לא הוריד ממנה עיניים.

אירוע יא' – בסמוך לחג שבועות 2010, עובדת בשם ס. הכינה פיצות ליד התנור ואני ניקיתי שולחנות באולם והחזרתי כלים למטבח לשטיפה, ס. אמרה שחם ליד התנור ואז ר. פנה אלי ואמר: "א., ל-ס. חם תעשי משהו בנוגע לזה" והיה צוחק.

אירוע יב' – באחת ההזדמנויות, בתור היותי גם מלצרית הכנסתי כלים למטבח, עובדת בשם ס. שטפה כלים ליד הכיור ונרטבה מהברז של המים, ר. פנה אלי ואמר: "א., תראי למה את גורמת, רק באת ו-ס. נרטבה" וצחק.

...
בנוסף, ר. העיר לי פעמים רבות על נטייתי המינית והתעניין 'מי הגבר בקשר?' "

42. לטענת הנתבעים, יש לדחות את התביעה בגין הטרדה מינית, אשר הוגשה על מנת להציל את התובעת ממעשי הגניבה החמורים שביצעה. התובעת לא העלתה כל טענה במשך כל זמן העסקתה, והטענות הועלו לראשונה לאחר גילוי מעשי הגניבה. התובעת לא הוטרדה מינית בשום דרך, והדבר עולה ממסכת הראיות שהתקיימה.

43. נקדים אחרית לראשית, ונציין כי הגענו למסקנה לפיה יש לדחות את התביעה לפיצוי בגין הטרדה מינית. להלן יפורטו הנימוקים לכך.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 באשר לעילת ההטרדה המינית, העידו מצד התובעת 3 עדים: התובעת, גב' ס.פ. וגב' נ.א. . 44
- 2 מן העבר השני העיד הנתבע 2. יצוין כי הנתבעים הגישו תצהירים נוספים, אולם אלה
- 3 נמשכו בהסכמה, והוסכם כי הצדדים לא יטענו דבר באשר למשיכת תצהירים אלה. לפיכך,
- 4 נמשכו התצהירים ויש למעשה להתעלם מהם.
- 5 העדים דלעיל הגישו תצהירים ונחקרו אודותיהם.
- 6
- 7 באשר לעדותה של התובעת; פורט כבר לעיל כי התרשמנו ממנה לשלילה, והדברים אינם
- 8 נוגעים רק לעילת הגניבה, אלא גם ליתר המחלוקת, לרבות בנושא ההטרדה המינית.
- 9 עדות התובעת לא הייתה מהימנה, ואין לקבוע ממצאים עובדתיים בהסתמך עליה.
- 10 באשר לעדותה של גב' ס.פ.; מדובר בעדה שהייתה בת זוג של התובעת, דבר שהתובעת לא
- 11 חשפה בפנינו מבעוד מועד. עדה זו, כפי שהתרשמנו, עשתה הכל כדי לסייע לתובעת
- 12 בתביעתה, ועדותה אינה מהימנה עלינו.
- 13 מנגד, אנו מקבלים את עדותו של נתבע 2 במלואה, לאחר שהתרשמנו כי עסקינן בעדות
- 14 מהימנה וכנה. עד זה השיב על כל שאלה שנשאל בלא כחל ושרק, גם אם השאלה לא היתה
- 15 נוחה מבחינתו, ועדותו הייתה כנה וקולחת.
- 16
- 17 לאחר שמיעת העדויות, התרשמנו כי לא הייתה כל הטרדה מינית כלפי התובעת, וכי 45
- 18 התובעת טפלה על נתבע 2 עלילה בנושא, וזאת כדי להיחלץ מן ההאשמות החמורות שהופנו
- 19 כלפיה בגין גניבה מנתבעת 1.
- 20 אנו מקבלים את גירסת נתבע 2, לפיה הוא לא אמר את הדברים שמייחסת לו התובעת
- 21 בתביעתה. התרשמנו כי הנתבע 2 הינו אדם תרבותי ומכובד, המדבר באורח נעים ומנומס,
- 22 והתנהגותו רחוקה כרחוק מזרח ממערב מזו שניסתה התובעת לתאר.
- 23 מעבר להתרשמותנו מעדויות העדים, נפרט להלן ממצאים התומכים בהתרשמותנו זו.
- 24
- 25 התובעת טענה כי התלוננה במשטרת ישראל על ההטרדה המינית, וכי מסרה פרטי עדים 46
- 26 לאירועים. דא עקא, הסתבר כי טענתה זו אינה נכונה, וכי התובעת מעולם לא התלוננה
- 27 במשטרה בנושא.
- 28 התובעת למעשה זומנה למשטרה כדי להיחקר על התלונה שהגישו הנתבעים כנגדה בגין
- 29 גניבה.
- 30 במהלך חקירתה הנגדית בפנינו, טענה התובעת כי אמנם נחקרה אודות התלונה בגין הגניבה,
- 31 וכי בעת שנחקרה התלוננה על הטרדה מינית. התובעת נשאלה אם יש לה תיעוד על הגשת
- 32 תלונה, ומסתבר כי אין לה תיעוד כזה, וכי אין לה מספר תלונה. למעשה, התובעת לא הציגה
- 33 כל ראיה על כך שהתלוננה במשטרה כנגד נתבע 2.
- 34 לפיכך, אנו קובעים כי התובעת לא התלוננה במשטרה כנגד נתבע 2. יודגש כי מבחינה
- 35 עקרונית אין פסול בכך שעובדת שמוטרדת מינית לא הגישה תלונה במשטרה, אולם

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 התובעת התעקשה לטעון כי הגישה תלונה כזו, טענתה נמצאה חסרת בסיס, ויש לכך משקל
2 וחשיבות.
- 3
- 4 התובעת מעולם לא פנתה בטרזוניה לנתבע 2 או לכל גורם אחר באשר להטרדה המינית .47
5 הנטענת על ידה. התובעת אמנם טענה כי עשתה כן פעמים רבות, אולם טענה זו התבררה
6 כחסרת בסיס. התרשמנו כי התובעת מעולם לא שוחחה עם נתבע 2 ולא העלתה נושא של
7 הטרדה מינית מעולם.
- 8 התובעת טענה כי היא יזמה ישיבת צוות, וכי באותה ישיבה העלתה טענות שונות בנושא
9 הטרדה מינית. דא עקא, במהלך עדותה נאלצה להודות כי בישיבת הצוות "דיברנו על
10 **דברים כלליים...בלי לנקוב בשמות**".
- 11 לבסוף התברר, כי את ישיבת הצוות יזמו הנתבעים, כדי לשוחח על נושא המכירות. בישיבה
12 זו עלתה טענה של עובדת אחרת ביחס להטרדה מינית מצד עובד אחר, הנושא טופל על ידי
13 הנתבעים ובזאת הסתיים הנושא. התובעת לא העלתה כל טענה בישיבה זו ולא באף
14 הזדמנות אחרת.
- 15 התובעת טענה כי סיפרה לאמה אודות ההטרדות המיניות. דא עקא, היא לא זימנה את
16 אמה לעדות בנושא. בהקשר זה, יש לציין כי אמה של התובעת נכחה באולם המשפט במהלך
17 הדיונים, וכי לא הייתה כל מניעה להעיד אותה. לפיכך, יש בכך כדי לפגום בגירסת התובעת,
18 בהתאם להלכה בנושא.
- 19
- 20 בכתב התביעה המקורי נכללו שלושה מקרים של הטרדות מיניות, ובכתב התביעה המתוקן .48
21 נוספו עוד תשעה מקרים. התובעת הסבירה זאת בכך שבתחילה "התביישתי לספר לעורך
22 הדין שלי". דא עקא, שלושת המקרים אשר בכתב התביעה המקורי נחזו להיות חמורים
23 יותר מתשעת המקרים שנוספו אחר כך, ולכן לא ברורה טענת התובעת בנושא, ואיננו
24 מקבלים אותה.
- 25 התרשמנו כי התובעת הגישה את תביעתה תוך שהיא בודה מליבה את ההטרדות המיניות,
26 במגמה להיחלץ מתוצאות מעשי הגניבה שביצעה; והנה, לאחר שנוכחה לדעת כי התביעה
27 שכנגד שהוגשה נגדה בגין מעשי הגניבה הינה על סכום גבוה, החליטה אף היא להגדיל את
28 סכום תביעתה, כדי שזו תהא שקולה לתביעה שכנגד; ולשם כך לא נרתעה מלבדות עוד 9
29 מקרים של הטרדות מיניות כביכול.
- 30
- 31 נתבע 2 העיד כי אינו נוהג לומר מילים גסות, וכי מעולם לא העיר הערות בעלות אופי מיני. .49
32 אנו מקבלים את עדותו זו, אשר מתיישבת עם הנסיבות ואף עם יתר העדויות.
- 33 נתבע 2 חזר בחקירתו הנגדית על גירסתו באורח עקבי ואמין, ולמעשה עדותו לא הופרכה.
34 למעשה, נתבע 2 כמעט לא עומת בחקירתו הנגדית עם הטענות של הטרדה מינית מצידו,

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 אלא רק נשאל מספר שאלות כלליות, ומתשובותיו עולה כי מעולם לא הטריד מינית את
2 התובעת.
- 3 בהקשר זה, יש לציין כי התובעת לא העלתה את נושא ההטרדה המינית בזמן עבודתה, אך
4 גם לא בסמוך לאחר מכן. במהלך פגישתה עם החוקר, לא הזכירה התובעת את נושא
5 ההטרדות המיניות. יום לאחר פיטוריה, הגיעה התובעת יחד עם אמה לפגישה ממושכת עם
6 הנתבעים, וגם אז נדון רק נושא הגניבות, ולא עלה כלל נושא ההטרדות המיניות.
- 7
- 8 התובעת הגישה תצהיר מטעם ס.פ., שגם התייצבה לעדות בבית הדין. כפי שפורט לעיל,
9 התברר כי גב' פ. הייתה בת זוגה של התובעת, אולם התובעת לא חשפה עובדה זו בפנינו
10 בכתב התביעה, שם כינתה אותה "העובדת האחרת בשם ס.פ.". רק לאחר שהנתבעים חשפו
11 עובדה זו בכתב ההגנה, נאלצה התובעת בתצהירה להסכים עם הדברים.
- 12 כך או כך, אין אנו מקבלים את עדותה של גב' פ., וכפי שפורט לעיל, התרשמנו כי עדה זו
13 עשתה הכל כדי לסייע לתובעת בתביעתה.
- 14 עדה זו הפתיעה וטענה כי גם היא הוטרה מינית על ידי נתבע 2. דא עקא, היא לא הגישה
15 נגדו תביעה וגם לא תלונה במשטרה.
- 16 בנוסף, הסתבר כי גם עדה זו לא העלתה כל טענה בנושא הטרדות מיניות במהלך עבודתה,
17 וגם לא בישיבת הצוות שנערכה.
- 18 העדה טענה כי היא לא התלוננה על ההטרדות מצד נתבע 2 ולא הגישה תביעה כנגדו מאחר
19 ועבודתה הייתה חשובה לה, אולם לא ידעה להסביר מדוע לא עשתה כן לאחר סיום
20 עבודתה. עדה זו טענה אמנם כי היא לא עשתה כן מאחר ולא רצתה לעבור את שעברה
21 התובעת, אולם אין אנו מקבלים הסבר זה. התרשמנו כי לו היה נתבע 2 מטריד עדה זו,
22 הייתה עדה זו פועלת להגיש תלונה במשטרה לכל הפחות, וכן היתה מגישה תביעה כנגדו.
- 23 עדה זו סתרה את עצמה שוב ושוב. פעם טענה כי בישיבה שהתקיימה היא דיברה על נתבע 2
24 בנושא ההטרדות, אחר כך אמרה שאינה זוכרת אם היא דיברה, ואחר כך נסוגה וטענה כי
25 "דיברנו על הנושא של הטרדה מינית בעבודה מבלי להגיד מי מטריד".
- 26
- 27 לסיכום, עדות זו אינה תומכת בתביעת התובעת, אלא אף מחלישה אותה.
- 28
- 29 עוד העידה בפנינו גב' נ.א., אשר הגישה תצהיר מטעם התובעת.
- 30 בעדותה העידה העדה כי לא שמעה תלונות על הטרדות מיניות מצד נתבע 2, וגם לא ראתה
31 אותו מטריד מינית. הוא מעולם לא פנה אליה בצורה לא יפה, והוא אף "בוס שנעים לעבוד
32 תחתיו, הייתה הרגשה של חברתיות ושל משפחתיות".
- 33 עוד עולה מעדות זו, כי באותו מקום עבודה עבדו חיילים וסטודנטים, וכי השיחות סבו
34 מטבע הדברים גם על נושאים של מין.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1 למעשה, עדותה של עדה זו תומכת דווקא בגירסת הנתבעים, הגם שהיא הגישה תצהיר
2 מטעם התובעת.
3 חשוב לציין כי בתחילה הוגש תצהירה של עדה זו, אך במהלך עדותה בפנינו היא חזרה בה
4 מן האמור בתצהיר. אמנם, עדה זו אמרה באופן כללי כי היו מקרים עם הערות בעלות אופי
5 מיני, אך מיד הוסיפה כי "זה לא היה משהו שמבחינתי ומהידע שלי הוא טורדני, פוגעני או
6 מציק". כשנשאלה אם היא יכולה לפרט אודות הערות כאלה, השיבה בשלילה.
7 והנה, למרבה ההפתעה, מסרה עדה זו כי "אחרי שדיברתי עם עורך דין חמו ואמרתי לו
8 שאני חוזרת בי מהתצהיר ואני לא מסכימה לטענה של הטרדה מינית...". בהמשך מסרה
9 לבית הדין כדלקמן (ההדגשות הוספו):

10 "ת: אני אמרתי לעו"ד חמו שאני חוזרת בי מהתצהיר. לשאלה מדוע התצהיר הוגש
11 בכ"ז אני עונה שזאת שאלה מצויינת. אמרתי לו שאני לא מעוניינת להעיד במשפט. זה לא
12 מתוך פחד אלא מתוך הבנה של הדברים כי לא היה ידוע לי כל הסיפור של הגניבה, לא
13 היה ידוע לי כמה פעמים ניסו להניא אותה מזה להחזיר את הכסף. הערות, הרמיזות
14 והשיחות נסבו סביב א. ומערכת היחסים שלה וכאשר רוצים לקבל עדות על מה שהיה
15 לפני כן, על זה שההתנהלות של ר. שהוא מעיר הערות עם שיחות בעלות אופי מיני
16 בעבודה, זה מה שאמרתי והצהרתי.

17 ש: אם אמרת לעו"ד שאת חוזרת מהאמור בתצהיר מדוע התצהיר הוגש?
18 ת: אני באמת לא יודעת הוא אמר שהוא יעשה מאמץ שזה לא יגיע לבית משפט. ולפני
19 שבועיים קיבלתי זימון להגיע לדיון.

20 ב"כ התובעת
21 אני אמרתי שאעשה הכל שהתצהיר לא יוגש. הכוונה היתה שאם נגיע להסדר זה יתייתר.
22 היא אמרה שאני לא רוצה לקחת איזה שהוא חלק.

23 העדה לב"כ התובעת
24 אמרתי לך שאני מבקשת שזה לא יוגש לבית הדין.

25
26 לאור דברים אלה, ניתנה החלטה בתום הדיון הנ"ל, ובה בית הדין הביע את מורת רוחו מן
27 העובדה שבתצהיר לא נרשמו כל דברי העדה, וכן מן העובדה שהעדה ביקשה שהתצהיר לא
28 יוגש לבית הדין ולמרות זאת התצהיר הוגש.
29 בהקשר זה, טען ב"כ התובעת בסיכומיו דברים שונים כדי להסביר את המחדל דלעיל. איננו
30 מקבלים הסברים אלה, ואין בהם כדי לשנות את ההחלטה שניתנה בנושא.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1
2 לאור כל האמור לעיל, אין להעניק משקל לתצהירה של עדה זו, אלא רק לדברים שמסרה
3 בעדותה בבית הדין, ומהם עולה כי לא ניתן להצביע על מקרים של הטרדות מיניות מצד
4 נתבע 2 כלפי התובעת.
5
6 כפי שפורט לעיל, התובעת ייחסה לנתבע 2 שנים עשר אירועים של הטרדה מינית. אירועים .52
7 אלה לא הוכחו, ומן העדויות אף עלה שחלקם הופרכו.
8
9 ביחס לאירוע השלישי שנטען, מיום 17/4/11, עולה כי כפי הנראה לא הנתבע 2 הוא זה
10 שדיבר על כך שבת זוגתה של התובעת נפלה מהמיטה, אלא שאותה בת זוג היא זו שדיברה
11 על כך.
12
13 ביחס לאירוע ו' הנטען על ידי התובעת; נתבע 2 הכחיש כי אמר את הדברים, והוסיף כי
14 הייתה עובדת שנהגה לומר דברים בנושא זה, אולם היא עזבה את מקום העבודה.
15
16 אנו מקבלים את גירסת הנתבע 2 בנושא זה, ואנו דוחים את טענת התובעת כי היה על
17 הנתבע 2 לזמן את אותה עובדת לעדות. נתבע 2 העיד בנושא, עדותו מהימנה עלינו, ואין
18 מוטלת עליו חובה לזמן לעדות עובדים אחרים שאמרו אמירות כאלה או אחרות.
19
20 כפי שפורט לעיל, התובעת טענה בתביעתה כי הנתבע 2 נהג להפנות אליה אמירות מיניות.
21 בנוסף, התובעת טענה כי בתחילה התביישה לספר לבא כוחה אודות כל ההטרדות המיניות,
22 ולכן היא סיפרה לו רק על שלוש מהן.
23 והנה, במהלך מסכת הראיות מסתבר, כי דווקא התובעת היא זו שנהגה באופן מוחצן בכל
24 הנוגע לנושאים המיניים.
25 כך למשל, התובעת הייתה בת זוגתה של גבי' ס.פ., והיא נהגה להתנשק איתה בפומבי במקום
26 העבודה (הגם שהעידה כי אינה זוכרת זאת), וכן לשבת איתה באופן אינטימי לעיני כל.
27 בנוסף, העובדים האחרים קנו לתובעת ויברטור בתור מתנת יום הולדת, מתנה זו נמסרה
28 לעובדת במקום העבודה במהלך העבודה, והתובעת התגאתה במתנה זו.
29 יודגש כי הנתבע 2 לא היה מעורב בכל האמור לעיל, ומעולם לא היה חלק מהתנהלות זו של
30 התובעת וחבריה לעבודה.
31 כמובן שאין פסול בהתנהלות שכזו מצד התובעת. עם זאת, התובעת רחוקה מן הדמות
32 הביישנית אותה ניסתה לייחס לעצמה. לאמור לעיל יש להוסיף, כי כפי שעלה מן העדויות
33 וכפי שאנו התרשמנו, התובעת הינה בחורה דעתנית ואסרטיבית, אשר יודעת לעמוד על
34 שלה.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 לפיכך, התרשמנו כי התובעת לא התביישה לספר לבא כוחה אודות כל ההטרדות המיניות,
2 וכי הסיבה לתיקון כתב התביעה היתה הגדלת סכום התביעה כדי שתהא שקולה לתביעה
3 שכנגד, גם במחיר של הוספת 9 מקרי הטרדה מינית שלא היו; והכל כפי שתואר לעיל.
4
5 53. לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי התובעת לא הוטרדה מינית על ידי נתבע 2, ולפיכך יש
6 לדחות את תביעתה בנושא זה.
7 כפי שפורט לעיל, התרשמנו כי התובעת העלתה את נושא ההטרדות המיניות כדי להיחלץ מן
8 ההאשמות כנגדה בנושא הגניבות. לפיכך, לא היססה לטפול על נתבע 2 עלילה של הטרדה
9 מינית.
10 אנו רואים בחומרה התנהלות זו, והדבר יבוא לידי ביטוי בפסיקת ההוצאות כפי שיפורט
11 להלן.
12

טענות התובעת לכספים המגיעים לה בגין זכויותיה כעובדת

- 13
14
15 54. לאחר שהכרענו בסוגיות דלעיל, נדון להלן בתביעת התובעת לרכיבים שנתרו: פדיון חופשה
16 שנתית, גמול שעות נוספות, שכר עבודה, פיצוי בגין אי הפרשה לקרן פנסיה ודמי הבראה.
17

פדיון חופשה שנתית

- 18
19
20 55. התובעת תבעה סך של 4,272 ₪ בגין רכיב זה. הנתבעים הודו בזכאות התובעת לתשלום בסך
21 2,939 ₪. לפיכך, קיים הפרש במחלוקת בגובה 1,333 ₪.
22

- 23 56. התובעת טענה כי הנטל להוכיח כי העובד ניצל ימי חופשה רובץ על המעסיק, וטענה זו
24 כמובן נכונה. במקרה דנן, הנתבעת 1 לא הציגה פנקס חופשות, והדבר הינו בעוכריה. עם
25 זאת, התובעת ערכה תחשיבים המתעלמים מן הנתונים שהוכחו, והגם שנתונים אלה הועלו
26 על ידי הנתבעת 1 במהלך מסכת הראיות, התובעת בסיכומיה התעלמה מהם ועדיין עתרה
27 לקבלת הסכום הנתבע.
28

- 29 אנו מקבלים את תחשיב הנתבעת 1 בנושא זה, כפי שהובא בסיכומיה, וקובעים כי התובעת
30 דרשה פדיון חופשה עבור ימים בהם לא עבדה, כפי שהוכח.
31 בהקשר זה, יצוין כי בתחשיבי התובעת לשנת 2011 עלה כי נפלה טעות, אולם התובעת
32 התעלמה ממנה.
33

- 34 57. לאור האמור לעיל, הנתבעת 1 תשלם לתובעת סך של 2,939 ₪ בגין פדיון חופשה.
35

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

דמי הבראה

- 1
2
3 58. התובעת תבעה סך של 1,870 ₪ בגין רכיב זה. הנתבעים הודו בזכאות התובעת לתשלום בסך
4 1,042 ₪. לפיכך, קיים הפרש במחלוקת בגובה 828 ₪.
5
6 59. התובעת לא ערכה תחשיב מפורט ביחס לסכום שתבעה, לא פירטה את הסכום אותו חישבה
7 עבור כל יום הבראה במועד הרלוונטי, וכן לא פירטה כיצד חישבה את חלקיות המשרה.
8 בנוסף, לא נערך תחשיב המסביר כיצד נלקחו בחשבון הסכומים ששולמו לה בגין דמי
9 הבראה.
10 אמנם, התובעת טענה כי תשלום דמי הבראה יש לזקוף למועד הראשון בו היה זכאי העובד
11 לדמי הבראה, אולם היא לא ערכה תחשיב המראה את כל הסכומים ששולמו וכיצד יש
12 לזקוף אותם.
13
14 מנגד, הנתבעת 1 ערכה תחשיב התומך בסכום לו היא טוענת, תוך שהיא לוקחת בחשבון את
15 טענת ההתיישנות שנטענה על ידה.
16
17 60. לאור האמור לעיל, הנתבעת 1 תשלם לתובעת סך של 1,042 ₪ בגין דמי הבראה.

שכר עבודה לחודשים אפריל ומאי 2011

- 18
19
20
21 61. התובעת טענה כי היא זכאית לשכר בסך 4,123 ₪ עבור שני החודשים הנ"ל, והנתבעים הודו
22 בזכאותה לתשלום בסך 3,666 ₪. לפיכך, ההפרש שבמחלוקת עומד על סך 475 ₪.
23
24 התובעת טענה כי ההפרש נובע מכך שהנתבעת 1 הודתה בסכום בערכי נטו. הנתבעת 1
25 הכחישה טענה זו, וטענה כי הפער נובע מסיבות אחרות.
26
27 62. לאחר בחינת טענות הצדדים, אנו קובעים כי הנתבעת 1 תשלם לתובעת סך של 4,123 ₪
28 ברוטו בגין שכר לחודשים אפריל ומאי 2011.
29
30 קביעה זו באה מאחר ואת שכר העבודה יש לשלם בערכי ברוטו, ועולה כי אין פגם בתחשיב
31 התובעת בנושא זה, אם בכלל יש הפרש אמיתי במחלוקת.
32
33
34
35

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

גמול שעות נוספות

- 1
- 2
- 3 63. התובעת טענה כי היא זכאית להפרשי שכר בגין גמול שעות נוספות בסכום כולל של 21,460
- 4 ש"ח עבור 43 חודשים.
- 5
- 6 הנתבעת 1 טענה, כי לתובעת אין זכאות כלל לתשלום בגין רכיב זה.
- 7
- 8 64. לאחר בחינת טענות הצדדים, הגענו למסקנה כי דין התביעה בנושא זה להדחות, מהסיבות
- 9 שיפורטו להלן.
- 10
- 11 65. התובעת טוענת כי ערכה "תחשיב אומדנה" ביחס למגיע לה בגין עבודתה בשעות נוספות.
- 12 לטענתה, היא ערכה ממוצע של הסכומים המגיעים לה. חשוב לציין כי התובעת קיבלה
- 13 תשלום בגין שעות נוספות, והיא עותרת להפרש בגין תמורה נוספת שמגיעה לה לטענתה.
- 14
- 15 והנה התברר, כי תחשיבי התובעת, לא רק שהם מסתמכים על ממוצעים, אלא שהם
- 16 מסתמכים על נתונים שגויים או חסרים.
- 17
- 18 התובעת לא הוכיחה מתכונת קבועה של עבודה, לא הציגה מספר שעות ממוצע ליום עבודה,
- 19 ולא הציגה מה שולם בממוצע ליום עבודה לעומת מה שהיה אמור להיות משולם.
- 20
- 21 כך נוצר תחשיב בו התובעת דורשת למשל עבור חודש 12/2007 גמול שעות נוספות הגבוה
- 22 משכר הבסיס. בנוסף, התובעת דרשה גמול שעות נוספות עבור החודש הנ"ל כחודש מלא,
- 23 הגם שעבדה בו רק 4 ימים. ולגבי חודש 10/2008, התובעת דרשה גמול שעות נוספות הגם
- 24 שהודתה שלא עבדה בו.
- 25
- 26 בנוסף, בחישובי התובעת נפלו טעויות חישוב, כשחישבה את התקופה 1/2010 – 4/2010 כ-5
- 27 חודשים במקום 4 חודשים, ועוד מקרים דומים.
- 28
- 29 גם לגבי חודשים שלתובעת היו נתונים מלאים ביחס אליהם, התובעת בכל זאת ערכה חישוב
- 30 ממוצע.
- 31
- 32 בנוסף, התובעת כללה בתחשיביה ימים בהם לא עבדה.
- 33
- 34 וגם לאחר שהודתה התובעת כי נפלה טעות סופר בתחשיביה, הרי שבסיכומיה התעלמה
- 35 מטעות סופר זו.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1

2

התובעת גם התעלמה מתקופות בהן קיבלה תשלום ביתר.

3

4

בנוסף לכל שפורט לעיל, התובעת לא לקחה בחשבון את ההפסקות שקיבלה. בנושא זה אנו

5

מקבלים את גירסת הנתבעים ואת העדות מטעמם בנושא, ואנו קובעים כי התובעת קיבלה

6

הפסקה בת מחצית השעה בכל משמרת. התובעת בתחילה הכחישה לגמרי שקיבלה

7

הפסקות, אולם בחקירתה הנגדית נאלצה להודות כי היו הפסקות, אך הוסיפה כי "היו

8

מקרים שהייתי באמצע הארוחה וברגע שהגיעו לקוחות לדלפק ר. קרא לי לבוא לשם".

9

10 66. לאור כל האמור לעיל, **אנו קובעים כי יש לדחות את התביעה בגין גמול שעות נוספות.**

11

12 67. הנתבעת 1 טענה כי התובעת קיבלה כספי תשר, והתובעת אכן הודתה כי בסוף כל משמרת

13

קיבלה תשלומי תשר, בסכום שיכל להגיע עד מעל ל-100 ₪.

14

למרות זאת, אין אנו מקבלים טענה זו, מאחר וכידוע מעסיק אינו יכול להשתחרר מתשלום

15

שכר על ידי הסתמכות על תשלום של תשר, אלא אם מתקיימים התנאים שנקבעו בפסיקה

16

בנושא זה, ובמקרה דנן לא התקיימו התנאים הנדרשים; לא היה קיים הסכם בנושא, לא

17

היה הסדר מפורט, התשלומים לא עברו דרך קופת המעסיקה ואין רישום לגביהם.

18

ראו:

19

20 ע"ע (ארצי) 300113/98 ד.ג.מ.ב. **אילת מסעדות בע"מ** – **מלכה** (מיום 1/6/05).

21

22 דא עקא, טענה זו של הנתבעת 1 נטענה בנוסף לכל הטענות האחרות, כפי שפורט לעיל, שדי

23

בהן כדי להביא לדחיית התביעה בגין גמול שעות נוספות.

24

הפרשות לקרן פנסיה

25

26

27 68. התובעת דרשה תשלום בגובה 1,429.75 ₪ בגין אי הפרשות לקרן פנסיה. הנתבעת 1 טענה כי

28

עקב טעות לא הופרשו הכספים, ולמעשה לא הציגה הגנה בגין רכיב זה.

29

30 לפיכך, **תשלום הנתבעת 1 לתובעת סך של 1,429.75 ₪ בגין אי הפרשות לקרן פנסיה.**

31

32 69. בהקשר זה יצויין, כי במסגרת סיכומי התובעת נטען כי יש להרים מסך בנושא זה ולחייב

33

את הנתבע 2 באופן אישי.

34

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1 הנתבעים טענו בסיכומיהם כי עסקינן בחזית חדשה, ואכן טענה זו נכונה, מאחר והעתירה
2 להרמת מסך לא הובאה במסגרת כתב התביעה. ויותר מכך; בכתב התביעה נטען כי הנתבעת
3 1 היא זו שחייבת לשלם לתובעת את הסכומים שלא הופרשו לקרן הפנסיה.
4 לפיכך, אנו דוחים את העתירה להרמת מסך.
5

עילת הנזק הלא ממוני ועוגמת הנפש

6
7
8 .70 בכתב התביעה שכנגד עתרה התובעת שכנגד, המעסיקה, לחייב את הנתבעת שכנגד,
9 העובדת, בפיצוי בגין נזק לא ממוני. לטענת התובעת שכנגד, נגרמו לה עוגמת נפש מרובה
10 ואכזבה קשה כתוצאה מהתנהגות הנתבעת שכנגד. על התובעת שכנגד עברה תקופה קשה,
11 והאמון הרב שנתנה בעובדת הפך להיות אכזבה עמוקה וקשה שנמשכה זמן רב. עצם
12 המחשבה כי בית העסק לא הצליח עקב גניבות של קופאית, הסב עוגמת נפש מרובה. בנוסף,
13 היה חשש גדול כי התובעת שכנגד תעמוד מול רשויות המס עקב המעשים של הנתבעת
14 שכנגד, דבר שהיה גורם לתוצאות קשות כמו פסילת ספרים וקנסות גדולים.
15 בסיכומיה, חזרה הנתבעת שכנגד על טיעונים אלה.
16

17 בכתב ההגנה שכנגד הסתפקה הנתבעת שכנגד בהכחשה כללית של עילה זו.
18 בסיכומיה, לא טענה הנתבעת שכנגד בנושא זה, והסתפקה בטיעונים המתייחסים לטענת
19 הגניבה.
20

21 .71 לאחר בחינת טענות הצדדים, ולאור הראיות והעדויות שנשמעו, הגענו למסקנה כי יש
22 לפסוק לטובת התובעת שכנגד פיצוי מתאים בגין נזק לא ממוני ועוגמת נפש, ולהלן נפרט את
23 הנימוקים לכך.
24

25 .72 עסקינן בעובדת שעבדה במקום עבודה 3.5 שנים, וזאת בתפקיד קופאית, תפקיד הכרוך
26 במידת אמון מרובה ביותר. המעסיקה הפקידה בידי העובדת את קופת בית העסק, ונתנה
27 בה אמון בדרגה הגבוהה ביותר. אותה עובדת קיבלה כספים מלקוחות, והיתה אמורה
28 להפקיד אותם בקופה ולתעד כל תקבול.
29 והנה, מסתבר כי אותה עובדת מעלה בתפקידה, ושילשלה כספים לכיסה. הדבר לא נתגלה
30 בתחילת עבודתה, אלא רק לאחר כ-3.5 שנים. לאחר חשד שהתעורר, נאלצה המעסיקה
31 לשכור שירותי חוקר פרטי אשר התקין מצלמות מתאימות, ואלה החלו לתעד התנהלות
32 שלא כדין מצד העובדת. דא עקא, בשלב מסויים גילתה העובדת את המצלמות, ולא היה
33 מנוס מלעבור לחקירה גלויה.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1 העובדת עומתה עם הממצאים, בתחילה הכחישה את החשדות, ולאחר שהבינה כי ישנם
2 ממצאים ברורים נאלצה להודות כי אכן גנבה כספים מן הקופה. אלא מאי, גם אז הודתה
3 רק בסכום נמוך.
4 המעסיקה נאלצה להגיש תביעה זו לבית הדין, וגם במהלך ניהול התיק לא נהגה העובדת
5 באופן עקבי ביחס לטענת הגניבה. פעם טענה כי לא גנבה, פעם אחרת אמרה שהיא מודה כי
6 אכן היא גנבה וכי היא מתביישת בזה, ועוד גירסאות שונות.
7 בכתב התביעה לא הזכירה העובדת כלל את גניבת הכספים, אלא רק טענה כי **"התובעת**
8 **חייבת לשלם לנתבעת סכום שבין 7,000 – 5,000 ₪, אותו היא מוכנה לקזז"**.
9 בדיון המוקדם, אל נוכח תמיהת בית הדין מדוע לא הוזכר בכתב התביעה נושא הגניבה, לא
10 ניתן הסבר מספק. למרות זאת, גם בכתב התביעה המתוקן לא הוזכר נושא הגניבה.
11
12 במסגרת תצהירה טענה כי **"במסגרת עבודתי, במספר הזדמנויות, נטלתי כספים ללא**
13 **רשותו של ר. ... שיתפתי פעולה באופן מלא, מיד הודיתי במעשיי ומיד הבעתי נכונות**
14 **להתנצל ולהשיב את הכספים אותם נטלתי. איני מתחמקת מאחריות למעשיי וברור לי כי**
15 **עלי להשיב את הכספים אותם נטלתי ללא רשות."**
16
17 גם במהלך חקירתה הנגדית, טענה התובעת בתחילה שלא גנבה כספים, אך נאלצה להודות
18 כי **"המעשה שעשיתי זה גניבה"**.
19 עוד בחקירתה הנגדית, בתחילה טענה כי האמור בתצהירה, לפיו **"בחקירתי מיד הודיתי**
20 **במעשיי"** הוא נכון. ואז, משמוצג בפניה כי בחקירתה בפני החוקר לא הודתה מיד בדברים,
21 היא מאשרת וטוענת כי **"בתחילת החקירה הכחשתי את הדברים כי התביישתי"**.
22 אחר כך, כפי שפורט לעיל בפסק הדין, במהלך חקירתה הנגדית הציגה גירסאות שונות ביחס
23 לסיבה שבעטייה גנבה את הכספים, וגם ביחס לסכומים שגנבה. דא עקא, התברר כי מצבה
24 הכספי של העובדת היה טוב מאוד, והיא אף הייתה משופעת בכספים עד כי במשך זמן
25 עבודתה בכל זמן נתון הייתה לה מכונית חדשה, אותה היא מכרה תוך זמן קצר מיום
26 הקנייה כדי לקנות מכונית חדשה אחרת.
27 ועוד הסתבר, כי לחשבונה בבנק הופקדו עשרות אלפי שקלים במזומן, וזאת ביחס לחשבון
28 אחד שהסכימה לחשוף, בעוד שאת שני החשבונות האחרים לא חשפה, הגם שהוכח
29 שהופקדו בהם כספים לטובתה.
30 והנה, בסיכומיה טוענת שוב העובדת כי **"סך אירועי הגניבה הנטענים... ואשר הוכח כי**
31 **אינם מהווים גניבה אלא שיגרת עבודה – מסתכמים סך הכל ב-3,380 ₪..."**.
32 ובסיכומי התשובה מוסיפה העובדת וטוענת כי **"הפכנו בפסיקה ובספרות ולא מצאנו כל**
33 **אסמכתא לטענת הנתבעים, כי הפקדת כסף בקופה מהווה גניבה. המונח גניבה מוגדר**
34 **בפרק יא'... בחוק העונשין... יש להוכיח הוצאה משליטה"**.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 ומיד אחר כך שוב נטען כי "התובעת הודתה בחקירתה בכך שנטלה ללא רשות הנתבעים
2 סכום...".
- 3
- 4 73. הנה כי כן, העובדת שנתפסה בגניבה, ואשר הודתה בגניבה, לא לקחה אחריות על מעשיה,
5 ולא השיבה את הכספים, גם לא את אלה בהם היא מודה ואשר התחייבה להחזיר; היא אף
6 מתחמקת מלכנות את המעשה שעשתה בביטוי הנכון – גניבה, ומעדיפה לטעון כי המעשה
7 אינו עונה להגדרת גניבה בחוק העונשין.
- 8
- 9 74. כפי שעוד פורט לעיל בפסק הדין, התובעת שכנגד, המעסיקה, עשתה עבודה יסודית מאוד
10 והוכיחה כי התובעת גנבה כספים מהקופה בשלל דרכים מתוחכמות. המשותף לכל הדרכים
11 היה כי העובדת הפקידה כספים לקופה, תוך תיעוד חלקי או ללא תיעוד כלל, ובסופו של יום
12 נטלה את ההפרשים לכיסה. והנה, אותה עובדת מנסה להיבנות מתחכום זה, וטוענת כי לא
13 הוכחה גניבה.
- 14 טענה זו של העובדת צורמת, באשר היא לא סיפקה תשובות כלל לראיות שהובאו במהלך
15 הדיון, מהן עלה במפורש כי היא אכן גנבה כספים שוב ושוב לאורך תקופה.
- 16 מנגד, כפי שפורט לעיל, לא הצליחה המעסיקה להוכיח את הסכום המדויק של הגניבה.
17 בהקשר זה הפנינו להלכה לפיה יש להוכיח את סכום הגניבה במדויק.
- 18 וכך, אותה מעסיקה, אשר השקיעה עשרות אלפי שקלים וימים ולילות מרובים, ואשר
19 הצליחה להוכיח את הגניבה השיטתית, נתקלה בעובדת מתוחכמת מאוד, על דרך השלילה;
20 אשר הסכימה להודות בגניבה אך ורק ביחס לסכום פעוט, 5,000 – 7,000 ₪. העובדת נהגה
21 כך ביודעה שיש להוכיח את הסכום המדויק של הגניבה, ולפיכך העדיפה להודות בגניבה של
22 סכום פעוט, ולהיבנות מכך שהמעסיקה אינה יכולה להוכיח את סכום הגניבה המדויק,
23 הגם שברור שהוא עולה בהרבה על הסכום בו היא מודה.
- 24 המעסיקה טענה כי סכום הגניבה מסתכם בסך של 407,517 ₪, או לחילופין 247,385 ₪, או
25 לחילופי חילופין 175,530 ₪. ניתן להעריך ולקבוע כי סכום הגניבה אכן מגיע לסכומים
26 דלעיל, ויתכן אף לסכום הגבוה שבהם, 407,517 ₪. דא עקא, בלית הוכחה מדויקת לסכום
27 הגניבה, לא ניתן לחייב את העובדת להשיב את הכספים.
- 28 לית מאן דפליג, כי העובדת זוכה מן ההפקר, לאחר שגנבה סכומי כסף אדירים, ותחוייב
29 להשיב רק 7,000 ₪. עם זאת, יש לנהוג על פי הדין ולא לסטות ממנו גם במקרה כזה.
- 30
- 31 75. ברם, במקביל לאמור לעיל, יש להשית על התובעת פיצוי בגין נזק לא ממוני ועוגמת נפש,
32 אשר נגרמו למעסיקה.
- 33 בהקשר זה השתכנענו, כי למעסיקה נגרם נזק לא ממוני, אשר היה מלווה בעוגמת נפש
34 מרובה. כל אלה פורטו לעיל, ואין מקום להכביר מילים בנושא.
- 35

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

76.

1 בפסיקת בית הדין הארצי לעבודה נדון לא אחת נושא זה של פיצוי בגין נזק לא ממוני, או
2 פיצוי בגין עוגמת נפש.

3 בית הדין הארצי פסק, כי בית הדין לעבודה מוסמך לפסוק פיצוי בגין נזק לא ממוני במקרה
4 של הפרת חוזה העבודה, והוסיף כי "עוגמת הנפש היא סוג של נזק לא ממוני, שככלל אין
5 מניעה מלפסוק עבורו פיצוי וזאת במקרים המתאימים".

6
7 ראו: ע"ע (ארצי) 360/99 כהן - מדינת ישראל, פד"ע לח 1.

8 וכן ראו: ע"ע 16117-07-10 חסון – 3M ישראל בע"מ (מיום 19.12.13).

9
10 עוד קבע בית הדין הארצי כמפורט להלן:

11
12 "פיצוי בגין עגמת נפש - בבקשתו לא העלה המבקש כל טענה לעצם חיובו בפיצוי בגין עגמת נפש,
13 אלא טען כנגד שיעור הפיצוי בלבד. לדבריו, מדובר בסכום העולה בשיעור ניכר על הסכום השנוי
14 במחלוקת.

15
16 ככלל, פיצוי בגין עוגמת נפש ניתן בגין התנהלות לקויה והצער שנגרם בעטייה, בבחינת "לפום
17 צערא אגרא" (אבות, ה', כו), ושיעורו אינו תואם בהכרח את שיעור הנזק הנטען ואינו נגזר בהכרח
18 מהשכר שאותו קיבל העובד (וראו גם ע"ע (ארצי) 247/07 פלונית - קוצ'יק, [פורסם בנבו] ניתן
19 ביום 24.9.09).

20
21 אולם, במקרה דנן, משהפיצוי בגין עוגמת הנפש נפסק בגין העובדה ששכרה של המשיבה לא
22 שולם במועדו מחד, ומאחר שהוראות חוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 (להלן - "חוק הגנת השכר"),
23 שעל פיהן נפסקו למשיבה פיצויי ההלנה, נוגעות באותה הפרה ממש וקובעות סנקציה חריפה בגין
24 הלנת השכר מאידך, סבורים אנחנו כי אין מקום לפסיקת פיצוי בנפרד בגין עוגמת הנפש שנגרמה
25 למשיבה עקב הלנת שכרה. משבחר בית הדין קמא לפסוק למשיבה פיצויי הלנת שכר מלאים לפי
26 חוק הגנת השכר, ובשים לב לשיעור הפיצוי כפי שנקבע לעניין זה בחוק, ולתכלית העומדת ביסודו,
27 די בכך כדי לפצות את המשיבה גם על עוגמת הנפש שנגרמה לה.

28
29 אשר על כן, מבוטל חיוב המבקש בתשלום פיצוי בגין עוגמת הנפש."

30
31 ראו: ע"ע (ארצי) 20418-03-13 סעיד- מנוסביץ' (מיום 7.11.13, פסקה 13 לפסק הדין, מפי
32 כבוד השופטת יעל אנגלברג שהם).

77.

33
34 ראשית ייאמר, כי לעניות דעתנו ניתן לפסוק פיצוי בגין עוגמת נפש גם לטובת מעסיק, ואין
35 כמובן לייחד אותו רק לטובת עובד.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1 דווקא מפסק הדין בפרשת סעיז, כפי שפורט לעיל, שם בוטל החיוב בתשלום פיצוי בגין
2 עוגמת נפש, ניתן ללמוד כי במקרה דנן יש לפסוק פיצוי כזה. שם נפסק, כי מאחר והחוק
3 העניק פיצוי הולם ונכבד בגין הלנת שכר, אין מקום להוסיף פיצוי נוסף בגין עוגמת נפש.
4 במקרה דנן, הנסיבות שונות ואף הפוכות; עסקינן בעובדת שגנבה ממעסיקתה סכומי עתק,
5 אך הודתה בגניבת סכום פעוט וזאת בכוונת מכוון, ולפיכך חוייבה בהשבת אותו סכום פעוט
6 בלבד.
7 לפיכך, יש לחייב את אותה עובדת בפיצוי בגין עוגמת נפש ונזק לא ממוני, שהרי בלית חיוב
8 שכזה ייגרם עיוות דין, והחוטא יצא נשכר.
9
10 הסכום הנתבע בגין רכיב זה עומד על סך 50,000 ₪, והחלטנו לפסוק אותו במלואו לטובת
11 המעסיקה, היא התובעת שכנגד.
12 בפוסקנו סכום זה, לקחנו בחשבון את תקופת העבודה, 3.5 שנים, את תפקידה של העובדת,
13 קופאית, ואת התנהלותה של העובדת לאחר שנתפסה בגניבה.
14 בדרך זו מובהר לכל עובד, כי אם ישלח ידו בקופת המעסיק וישלשל כספים לכיסו, יחוייב
15 בפיצוי למעסיק גם אם סכום הגניבה לא יוכח במדוייק.
16
17 לאור כל האמור לעיל, **הנתבעת שכנגד תשלם לתובעת שכנגד סך של 50,000 ₪ בגין נזק לא**
18 **ממוני ועוגמת נפש.**
19

עוללות

20
21
22 79. במסגרת סעיף 113 לסיכומיה, טענה התובעת כי לא נערך לה שימוע אלא רק למראית עין.
23 הנתבעת 1 טענה בסיכומיה כי עסקינן בהרחבת חזית.
24
25 אכן, עסקינן בטענה שעלתה לראשונה בסיכומי התובעת. בנוסף, גם במסגרת סיכומיה לא
26 תבעה התובעת כל תשלום בגין טענתה זו.
27
28 לפיכך, יש לדחות על הסף את הטענה בדבר אי עריכת שימוע.
29
30 80. כפי שהובהר לעיל, התרשמנו כי הנתבעים העמידו לרשות התובעת את כל המסמכים
31 שברשותם, לרבות דוחות נוכחות, ולפיכך יש לדחות את טענות התובעת בנושא זה.
32
33 בסיכומיה טענה התובעת, כי חלקם של המוצגים שהוגשו על ידי הנתבעים לא נמסרו
34 לתובעת בזמן אמת. דא עקא, טענה זו נטענה באורח כללי וסתמי, וגם מסיבה זו יש
35 לדחותה.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1
2 81. בסיכומי התשובה שהגישה התובעת, טענה היא כנגד התנהלות החוקר מטעם הנתבעים.
3 התובעת טענה כי חקירתה בוצעה בשעת לילה מאוחרת, בנוכחות חוקר מנוסה ומאיים ועוד.
4 טענה זו לא הופיעה בכתבי הטענות מטעם התובעת, שהיא גם הנתבעת שכנגד, ולפיכך אין
5 לדון בה.
6
7 גם לו היינו דנים בטענה לגוף העניין, אין זה נהיר מה מטרת הטענה. שהרי, התובעת הודתה
8 בפני החוקר כי גנבה כספים בגובה 5,000-7,000 ₪, וגם בפנינו בבית הדין הודתה כך. אם
9 כך, אין טעם בטענתה זו כנגד נסיבות חקירתה.

הוצאות שנתבעו על ידי התובעת שכנגד

10
11
12
13 82. התובעת שכנגד תבעה להשית על הנתבעת שכנגד הוצאות שנגרמו לה כדי לחשוף את מעשי
14 הגניבה:
15
16 עלות החוקר הפרטי – 12,586 ₪. יצויין כי עלות זו הוכחה במסמכים הנדרשים, והיא
17 סבירה מאוד אל נוכח הנסיבות וסכומי הגניבה.
18 שעות עבודה של גבי א.ב., אשר נדרשו לעריכת החומר שנאסף להוכחת הגניבות – 37,500 ₪.
19 עלות קבלת שירותים משפטיים עוד בטרם הוגשה התביעה – 64,350 ₪.
20
21 83. לאחר בחינת טענות הצדדים בנושא, אנו פוסקים לתובעת שכנגד את סכום עלות החוקר
22 הפרטי.
23 אין ספק, כי שכירת שירותי החוקר הפרטי היתה חיונית כדי לחשוף את מעשי הגניבה,
24 ושבלעדי חקירה זו לא ניתן היה לחשוף את הגניבות. ונזכיר כי גם בפתח העימות עם החוקר
25 הכחישה העובדת את הטענות, ורק לאחר שהבינה כי קיימות ראיות שהחוקר אסף, נאלצה
26 להודות כי גנבה כספים.
27
28 לפיכך, **תשלם הנתבעת שכנגד לתובעת שכנגד את עלות החוקר הפרטי בסך 12,586 ₪.**
29
30 84. באשר ליתר שני הרכיבים שנתבעו בתביעה שכנגד, לא מצאנו לנכון לפסוק אותם בתור
31 רכיבי תביעה נפרדים, ובסוף פסק הדין נקבע להלן סכום הוצאות אשר יקח בחשבון את כל
32 הוצאות המשפט שנגרמו לתובעת שכנגד.
33
34
35

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

אחרית דבר

85. לאור כל האמור לעיל, אנו פוסקים במקובץ כפי שיפורט להלן.

התביעה העיקרית

86. תביעה זו הוגשה על סך 340,957 ₪, כאשר מתוך זאת 300,000 ₪ נתבעו בגין הטרדה מינית, אשר קבענו כי לא היתה.

תביעה זו נדחית ברובה, והנתבעת 1 תשלם לתובעת את הסכומים הבאים בלבד:

א. סך של 2,939 ₪ בגין פדיון חופשה.

ב. סך של 1,042 ₪ בגין דמי הבראה.

ג. סך של 4,123 ₪ ברוטו בגין שכר לחודשים אפריל ומאי 2011.

ד. סך של 1,429.75 ₪ בגין אי הפרשות לקרן פנסיה.

סה"כ: 9,543 ₪.

87. מנגד, תשלם התובעת לנתבעים שכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסך כולל של 30,000 ₪.

בפוסקנו כך, הבאנו בחשבון את התנהלות התובעת, אשר טפלה על נתבע 2 עלילה של הטרדה מינית, והכל כדי להיחלץ מן ההאשמות כלפיה בנושא גניבת כספים, האשמות אשר הוכחו כנכונות. ונזכיר כי הסכום שנתבע בגין אותה הטרדה מינית היה 300,000 ₪. בנוסף, לקחנו בחשבון כי התובעת הגישה כתב תביעה מתוקן, ועקב כך נאלצו הנתבעים להגיש כתב הגנה מתוקן. מעבר להוצאות שנגרמו, התובעת גרמה להתמשכות ההליך שלא לצורך.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

התביעה שכנגד

88. הנתבעת שכנגד תשלם לתובעת שכנגד את הסכומים הבאים:

א. סך של 7,000 ₪ בגין סכום הגניבות בו הודתה.

ב. סך של 50,000 ₪ בגין נזק לא ממוני ועוגמת נפש.

ג. סך של 12,586 ₪ בגין עלות החוקר הפרטי.

סה"כ: 69,586 ₪.

89. בנוסף, הנתבעת שכנגד תשלם לתובעת שכנגד שכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסך כולל של

15,000 ₪ בעבור התביעה שכנגד.

בפוסקנו כך הבאנו בחשבון כי אומנם הסכום שנפסק בגין גניבת הכספים היה נמוך, אולם היה ברור כי סכום הגניבות היה גבוה בהרבה; ויש להניח כי הסכום שנתבע בגין הגניבות לא היה שגוי, וזאת אף ביחס לחלופה הגבוהה שנתבעה ברכיב זה. התובעת שכנגד נאלצה להגיש את התביעה שכנגד ולנהל את הדיון, ובעקבות זאת אכן הוכיחה את מעשי הגניבה להם טענה.

בנוסף, התובעת שכנגד נאלצה להוציא הוצאות רבות כדי להוכיח את הגניבה, וזאת מעבר לעלות החוקר הפרטי שנפסקה לה בנפרד. הדבר כולל את עלות עבודתה של הגב' א.ב., אשר הכינה וריכזה את החומר המרובה בנושא, וכן את עלות קבלת הייעוץ והליווי המשפטיים עובר להגשת התביעה, בשלב של אישוש החשדות לגניבת כספים.

90. כל סכום שנפסק יישא ריבית והצמדה כחוק מיום 14/5/11, שהוא יום פיטורי התובעת,

ועד לתשלום בפועל; וזאת למעט הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד שיישאו ריבית והצמדה כדין מהיום ועד לתשלום בפועל.

בהקשר זה, לא מצאנו לנכון לפסוק לטובת התובעת פיצויי הלנה בגין; וזאת מאחר והנתבעים נהגו בתום לב וטענו טענת קיזוז שנמצאה מוצדקת.

91. באשר לצו איסור הפרסום אשר הוטל בתיק זה; כל צד נתבקש להודיע עמדתו בנושא,

והצדדים אכן עשו כן.

התובעת הודיעה, כי לעמדתה יש לפרסם את פסק הדין המלא ללא פרטים מזהים של מי מהצדדים.

הנתבעים והתובעת שכנגד הודיעו, כי באשר לרכיב התביעה בגין ההטרדות המיניות הם משאירים את ההחלטה לשיקול דעתו של בית הדין, ואילו באשר למעשה הגניבה אין מקום

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 1010-10-11

21 מאי 2014

- 1 להעדר פרסום. עם זאת, הוסיפו כי ככל שעמדה זו אינה ישימה, הם מותירים את כל הנושא
2 לשיקול דעתו של בית הדין.
3 לאחר איזון בין כל השיקולים והנסיבות, ולאור עמדות הצדדים, בשלב זה אנו מחליטים
4 לפרסם את פסק הדין ללא פרטים מזהים של מי מהצדדים. ככל שתוגש בקשה בעתיד
5 בנושא זה, תינתן בה הכרעה לגוף העניין.
6
7 92. פסק הדין ישוגר לצדדים בדואר.
8
9 93. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים בתוך 30 יום מהמצאת פסק הדין.
10
11
12
13 **ניתן היום, כ"א אייר תשע"ד, (21 מאי 2014), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

מר משה אניג'ר
נציג ציבור (מעבידים)

יוסף יוספי, שופט

מר שמואל משה
נציג ציבור (עובדים)

14
15
16
17